

Veiligheid is een basisrecht voor iedereen dat door de overheid gegarandeerd moet worden. Onveiligheid moet doeltreffend en rechtvaardig aangepakt worden. Een progressief veiligheidsbeleid pakt ook de achterliggende sociaal-economische oorzaken aan en heeft oog voor de fundamentele onzekerheden in onze samenleving. Veiligheid is geen zaak van politie alleen.

Groen! wil veiligheid zonder bangmakerij. Verschillen tussen generaties of tussen bevolkingsgroepen en culturen moeten we erkennen maar we mogen ze niet misbruiken om spanningen aan te wakkeren.

De hoeksteen van een groen veiligheidsbeleid is volop investeren in mensen. Prioritair moet er geïnvesteerd worden in de basispolitiezorg en een verhoogde aanwezigheid van (wijk)agenten. Blauw moet niet alleen meer op straat maar ook beter op straat: meer nabij en aanspreekbaar zijn niet alleen in de toeristische centra maar ook in achtergestelde wijken en meer tussenkomen als bemiddelaar.

Kleine overlast dient omwille van de impact op het onveiligheidsgevoel ernstig genomen te worden. Overtreders moeten we blijvend op hun onverantwoord gedrag wijzen. Individuen sanctioneren of (tijdelijk) verwijderen bij overlast is soms nodig. Wij verzetten ons echter tegen eenzijdige en collectieve maatregelen die ganse groepen treffen of stigmatiseren.

Groen! staat voor een transparant justitieel apparaat waarbij de rechten van de mens voorop moeten staan. Justitie moet klantvriendelijk toegankelijk en betaalbaar zijn. Een snellere rechtsafhandeling in plaats van snelrecht dringt zich op.

De bedoeling van een straf (of het nu gaat om een niet-vrijheidsberovende straf of detentie) blijft iemand sanctioneren en de samenleving te beschermen, maar tegelijk voor de dader het perspectief te behouden dat de samenleving een nieuwe start mogelijk maakt. Er moet daarom een voldoende uitgebouwd aanbod van hulp- en dienstverlening aanwezig zijn: onderwijs, hulpverlening, gezondheidszorg, Investeren in het gevangeniswezen betekent in de eerste plaats investeren in penitentiair beambten, in psychosociaal gevangenispersoneel en in maatschappelijk werkers die instaan voor de opvang en begeleiding na de voorwaardelijke invrijheidsstelling.

Opsluiting is in een groene visie op strafbepaling het "ultimum remedium". Een grotere variatie van alternatieve bestraffing moeten op punt gesteld worden.

Slachtoffer worden van een misdrijf is een ingrijpende ervaring, dat het vertrouwen in de samenleving en het gevoel van veiligheid zwaar aantast. Slachtoffers blijven een centrale actor binnen justitie en de zorgverlening.